

AGLAJA VETERANYI
Çocuk Neden Mısır Unu Lapasında Pişer

AGLAJA VETERANYI 1962'de Romanya, Bükreş'te gezici sirk sanatçısı bir ailede doğdu. İsviçre'ye yerleşti, bir yandan da sirkle dünyayı dolaşmaya devam etti. Okuma-yazmayı nispeten geç öğrendi. Tiyatroyla uğraştı ve birçok eser yazdı. 2000 yılında İsviçre'de anadili Almanca olmayan yazarların Almanca eserlerine verilen Adelbert von Chaisso Ödülü'ne layık görüldü. En tanınan eseri ve yaşarken yayımlanan tek kitabı olan *Çocuk Neden Mısır Unu Lapasında Pişer*, saygın bir ödül olan Ingeborg Bachmann Edebiyat Ödülü'ne layık görüldü. Kitap, yazarın ölümünden sonra filme çekildi ve 2013 Monte Carlo Televizyon Film Festivali'nde büyük ödülü aldı. Veteranyi 2002'de yaşamına son vermişti.

Warum das Kind in der Polenta kocht

© 1999 Deutsche Verlags-Anstalt

Bu kitabın yayın hakları AnatoliaLit aracılığıyla
Penguin Random House Verlagsgruppe GmbH, Münih, Almanya'nın
alt markası olan Deutsche Verlags-Anstalt'dan alınmıştır.

İletişim Yayınları 3710 • Dünya Edebiyatı 353

ISBN-13: 978-975-05-4001-1

© 2026 İletişim Yayıncılık A.Ş. / 1. BASIM

1. Baskı 2026, İstanbul

EDİTÖR Tanıl Bora

KAPAK Suat Aysu

KAPAKTAKİ RESİM Neris Dede

UYGULAMA Hüsnü Abbas

DÜZELTİ Berkay Üzüm

BASKI Ayhan Matbaası · SERTİFİKA NO. 44870

Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No. 6/41

Bağcılar 34218 İstanbul · Tel: 212.445 32 38

CİLT Güven Mücellit · SERTİFİKA NO. 45003

Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No. 6

Bağcılar 34218 İstanbul · Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 40387

Cumhuriyet Caddesi, No. 36, Daire 3, Seyhan Apartmanı,

Harbiye Mahallesi, Elmadağ, Şişli 34367 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

AGLAJA VETERANYI

Çocuk Neden Mısır Unu Lapasında Pişer

Warum das Kind in der Polenta kocht

ÇEVİREN *Seda Tunç*

Hannes Becher için...

1

Cenneti hayal ediyorum.

O kadar büyük ki kendimi sakinleştirmek için hemen uykuya dalıyorum.

Uyandığımda Tanrı'nın cennetten biraz daha küçük olduğunu biliyorum. Yoksa dua ederken korkudan sürekli uyuyakalırdık.

Tanrı yabancı dil biliyor mu?

Yabancıları anlayabiliyor mu?

Yoksa melekler, küçük cam kabinlerde oturup çeviri mi yapıyorlar?

VE CENNETTE GERÇEKTEN SİRK VAR MI?

Annem, evet diyor.

Babam gülüyor, Tanrı'yla kötü deneyimleri olmuş.

Tanrı Tanrı olsaydı aşağı iner de bize yardım ederdi, diyor.

Ama biz sonra zaten yukarı çıkacaksak o neden aşağı insin ki?

Hem erkekler Tanrı'ya kadınlar ve çocuklara kıyasla daha az inanırlar, rekabet yüzünden.

Babam, Tanrı'nın benim de babam olmasını istemiyor.

Burada her ¼lke yurtdiřında.

Sirk, hep yurtdişında. Ama karavanın içi evimiz. Karavanın kapısını olabildiğince az açıyorum ki evimiz buharlaşıp gitmesin.

Annemin k¼zlenmiř patlıcanları her yerde evdeki gibi kokuyor, hangi ¼lkede olursak olalım.

Annem diyor ki kendi ¼lkemiz yurtdişında daha çok bulunuyor ¼nk¼ ¼lkemizin t¼m yiyecekleri yurtdişına satılıyor.

EVDE OLSAYDIK O ZAMAN HER ŞEY
YURTDIŐINDAKİ GİBİ Mİ KOKARDI?

¼lkemi sadece kokusundan tanıyorum. Annemin yemekleri gibi kokuyor.

Babam diyor ki insan ¼lkesinin kokusunu her yerde hatırlar ama bir tek çok uzaktayken fark eder.

TANRI NASIL KOKAR?

Annemin yemeklerinin kokusu dünyanın her yerinde aynı ama yurtdışında özlem yüzünden tadı farklı.

Hem biz burada zenginler gibi yaşıyoruz, yemekten sonra çorbalık kemikleri gönül rahatlığıyla çöpe atabiliyoruz, halbuki evde bir sonraki çorba için kenara koymak gerekiyor.

Kuzenim Anika, evdeyken fırının önünde tüm gece ekmek kuyruğunda beklemek zorunda, insanlar birbirine öyle sokuluyorlar ki beklerken uyuyabiliyorlar.

KUYRUKTA BEKLEMEK EVDE BİR MESLEK.

Neagu Amca ve oğulları, gece-gündüz dönüşümlü kuyrukta bekliyor, bekleme sabrı göstermek zorunda olmayanlara dükkânın hemen önündeki iyi yerlerini satıyorlar.

Sonra en arkaya geçip yeniden beklemeye koyuluyorlar.

İnsan, yurtdışında beklemekten kurtulabiliyor.

Burada alışveriş için zaman değil, sadece para gerekiyor.

Pazarda neredeyse hiç sıra beklemek gerekmiyor, tam tersine insana önemli biriymiş gibi davranıyorlar, bir şey satın alınca teşekkür bile ediyorlar.